

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΛΟΓΩ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΙΓΑΜΙΑΣ

1543, 21 Οκτωβρίου

«... Κυρα-Σταματού, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κὺρ Ἰωάννη Κοτζώνη ἀπὸ χώρας τοῦ Βοθρεντοῦ, σωματικὴ παρὼν ὁμολόγησεν καὶ εἶπεν. Ἐπειδὴ αἰγχμαλωτίστη ὁ παρὼν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος ὁ Ζυγονιάτης ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγουνοῦ καὶ ἡ ἄνωθεν κυρα-Σταματού ἔμεινε εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καί, μὴ ξεύροντες ὅτι ὁ συμβίος αὐτῆς ζῇ, ὑπανδρεύτη καὶ ἔλαβεν ἕτερον ἄνδρα καὶ ὁ Θεὸς ἐκατενόδωσεν καὶ ἦλθεν ὁ ἄνωθεν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτήν, διὰ νὰ λείψουν κρίσεις, ἔξοδες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν σήμερον ἢ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ θεληματικοῦ τρόπου δίδει καὶ ἐλευθερώνει πρὸς τὸν μπαρόντα συμβίον αὐτῆς κὺρ Θεόδωρον καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὅλον τὸ ὀσπίτι, ὅπερ ἔχει ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὸ ὅποιον αὐτὸν σπíti τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ποτὲ συμβίον αὐτῆς κὺρ Ἀντώνιον τὸν Ζυγονιάτη διὰ τὴν προῖκα τῆς καὶ νὰ τὸ ἔχῃ ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ τοῦ ποιοῦν εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι εἴ τι δ' ἂν βούλωνται καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῆς τοῦ ὀφείλουν διαυθεντίζουσιν τὸν ἀναγεγραμμένον κὺρ Θεόδωρον καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος, κυρα-Σταματοῦ νὰ μηδὲν ἤθελεν γυρεύσει πλέον εἰς τὸν ἕτερον διὰ κανενὸς τρόπου...»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1542-1550. Νοταριακές πράξεις. Ρεθύμνο.

Μ. Μανούσας, «Ἐγγραφα ἀγνώστων νοταρίων τοῦ Ρεθύμνου 1535-1550», *Κρητικά Χρονικά* 22 (1970), σ. 292-295, αρ. 3-5.

1543-1614. Μισθώσεις έργου (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἡ ἀγγαρεία τῆς θάλασσας στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 16-19 (1983-1984), σ. 107-136, αρ. 1-12 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 75-97, αρ. 1-12).¹⁰

ΜΙΣΘΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΓΑΛΕΡΑ («ΑΝΤΙΣΚΑΡΟΣ»)

1558, 22 Μαρτίου

«... ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς Δημήτριος Σεβαστὸς τοῦ ποτὲ μαῖιστρο Πέτρου τοῦ κερά, πριτζη-πάλλε καὶ ἐγγυητῆς καὶ καθολικὸς πληρωτῆς εἰς ὅλον καὶ μέρος ἀμάδη καὶ εἰς μοναχόν,

10. Ἡ υπ' αριθμὸν 4 πράξη ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀναστασία Παπαδία - Λάλα, «Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ βενετικὴ πραγματικότητα. Ἰδεολογικὴ καὶ κοινωνικὴ συγκρότηση», στὸν τόμο *Venetiae quasi alterum Byzantium*. Ὅψεις τῆς ιστορίας τοῦ βενετοκρατούμενου ἐλληνισμοῦ. Ἀρχεῖακά Τεκμήρια, Ἀθήνα 1993, σ. 239-240, αρ. 23.

